

मृगराजः, पुं, (मृगाणां पशूनां राजा अधिपतिः ।
“राजाहःसखिभ्यश्च ।” ५ । ४ । ६१ । इति
टच् ।) सिंहः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
रघुवंशे । ६ । ३ ।

“शिलाविभङ्गेमृगराजश्राव-
स्तुङ्गं नगोत्सङ्गमिवाकरोह ॥”

याघ्रः । यथा, महाभारते । १ । १४१ । ३४ ।
“शृणु मे त्वं महाबाहो ! यद्वाक्यं मूषिकोऽब्रवीत् ।
धिग्वर्णं मृगराजस्य मया दायं मृगो हतः ।”
मृगराट्, [ज्] पुं, (राजते दीप्यतेऽसौ राज् +
क्तिप् । ततः मृगाणां राट् ।) सिंहः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, शिशुपालवधे । ६ । १८ ।

“प्रतिपति पतङ्गमृगराजि निज-
प्रतिविम्बरोषित इवास्मिन्धौ ।”)

मृगराटिका, स्त्री, (मृग + रट् + क्तुल + स्त्रियां टाप्
अत इत्वश्च ।) जीवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥
मृगरिपुः, पुं, (मृगाणां रिपुः ।) सिंहः । इति
हलायुधः ॥

मृगरोमजं, त्रि, (मृगाणां रोमभ्यो जायते इति ।
जन् + डः । पशुलोमजातवस्त्रादि । तत्पठ्यायः ।
राङ्गवम् २ । इत्यमरः । २ । ६ । १११ ॥

मृगलाङ्कनः, पुं, (मृगः लाङ्कनं चिह्नमस्य ।)
चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥

मृगवल्लभः, पुं, (मृगाणां वल्लभः प्रियः ।) कुन्दर-
लयम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

मृगवाहनः, पुं, (मृगो वाहनमस्येति ।) वायुः ।
इति जटाधरः ॥

मृगधं, स्त्री, (मृगान् विधत्ति अत्र इति । अघ् +
“अन्येष्वपि दृश्यते ।” ३ । २ । ४८ । इति
काशिकोक्ता अधिकरणे डः ।) मृगया ।
इत्यमरः । २ । १० । २३ ॥ (यथा, मार्कण्डेये ।
१२७ । १ ।

“कदाचिद्राजपुत्रोऽसौ मृगधमचरद्वने ।”)

मृगशिरः, [स्] स्त्री, (मृगस्येव शिरोऽस्य ।)
सप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतपञ्चमनक्षत्रम् । तत्-
पठ्यायः । मृगशीर्षम् २ आग्रहायणी ३ ।
इत्यमरः । १ । ३ । २३ ॥ (यथा, दृष्टत्संहिता-
याम् । १० । ५ ।

“मृगशिरसि वृत्तसंयोजक-
यजमानार्थे जनमध्यदेशाच्च ।”)

तत्तु विद्यालपदाकृति तारात्रयात्मकं चन्द्राधि-
दैवतम् । इति ज्योतिषम् ॥ गगनमध्यं तस्योदयं
कन्यालक्ष्मस्य द्वाविंशत्पलानि गतानि भवन्ति ।
यथा,—

“मूषिकाग्रनपदाकृतौ विधौ
योममध्यमिलिते त्रितारके ।
श्रावदेन्दुसिंहे । कन्यकोदया-
दौ च न्यालक्ष्मकलाः कलावति ! ॥”

इति कालिदासकृतरात्रिलक्ष्मिर्निरूपणम् ॥

तत्र जातफलम् । यथा,—

“श्रावसनाभ्यासरतो विनीतः
सदानुरक्तो गुणिनां गुणेषु ।

भक्तानुपस्नेहभरेण पूर्णः
सन्मार्गवर्त्तो मृगजन्मभागी ॥”

इति कोट्टीप्रदीपः ॥

मृगशिरा, स्त्री, (सर्वे सान्ता अकारान्ताश्चेति
मृगशिरोऽदन्तः । मृगशिर + टाप् ।) मृग-
शिरोनक्षत्रम् । इति शब्दरत्नावली ॥

मृगशिराः, [स्] पुं, (मृगस्येव शिरो यस्य ।)
मृगशिरोनक्षत्रम् । इत्यमरटीकायां राय-
सुकुटः ॥

मृगशीर्षं, स्त्री, (मृगस्य शीर्षमिव शीर्षमस्य ।)
मृगशिरोनक्षत्रम् । इत्यमरः ॥ (यथा, भाग-
वते । ५ । २३ । ६ ।

“तथैव मृगशीर्षादीन्मुदगयनानि ।”)

मृगशीर्षः, पुं, (मृगस्येव शिर्षोऽस्य ।) मृगशिरो-
नक्षत्रम् । इति केचित् ॥ इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

मृगशीर्षा, स्त्री, (मृगशीर्षं + टाप् ।) मृगशिरो-
नक्षत्रम् । इति त्रिकाण्डे वीपालितः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ (यथा, दृष्टत्संहितायाम् ।
२१ । ६ ।

“मृगशीर्षाद्या गर्भा मन्दफलाः पौषशुक्ल-
जाताश्च ।”)

मृगशीर्षा, [न्] पुं, (शीर्षस्य शीर्षम् इत्यादेशः ।
ततो मृगस्येव शीर्षास्य ।) मृगशिरोनक्षत्रम् ।
इति केचित् ॥ इत्यमरटीकायां भरतः ॥

मृगा, स्त्री, (मृगः मृगमांसतुल्यः रसोऽस्ति
अस्याः अग्रं आदिभ्योऽच् ।) सहदेवीलता ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

मृगाची, स्त्री, (मृगस्येव अचि तद्वत्पुष्पं अचिणी
वा अस्याः । अचि + “अच्योऽन्यतरस्याम् ।”
५ । ४ । ७६ । इति अच् । स्त्रियां ङीष् ।)
विशाला ॥ (यथास्याः पठ्यायः ।

“रेन्नीन्द्रवारुणी चित्रा गवाची च गवादनी ।
वारुणी चामरायुक्ता सा विशाला महाफला ।
श्वेतपुष्पा मृगाची च मृगेऽन्वारुष्टगादनी ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
मृगलोचनतुल्यनेत्रा स्त्री । इति मेदिनी । घे,
४४ ॥ (यथा, कन्दोमञ्जर्याम् । २ । ११ । ८ ।

“वल्लववेशा सुररिपुर्भर्त्ति-
गोप्रमृगाचीकृततरिपूर्तिः ।

वाञ्छितसिद्धौ प्रणतिपरस्य
स्यादनुकूला जगति न कस्य ॥”)

मृगाङ्कः, पुं, (मृगः अङ्को, यस्य ।) चन्द्रः ॥
(यथा, नेषधचरिते । १ । ७८ ।

“विनिद्रपत्रालिगतानिकेतवान्
मृगाङ्कचूडामणिवर्जान्निर्जितम् ।”)

कर्पूरः । इत्यमरः । १ । ३ । १४ ॥ वायुः ।
इति विश्वः ॥ मृगचिह्नम् । चन्द्रे तच्चिह्नकारणं
यथा,—

“लोकच्छायामयं लक्ष्म तवाङ्के शशसंस्थितम् ।
न विदुः सोमदेवापि ये च नक्षत्रयोगिनः ॥”

इति महाभारते हरिवंशः ॥

यथा, दर्पणं प्राप्य परावृत्ता नयनरश्मयो
ग्रीवास्थमेव सुखं दर्पणगतमिव पश्यन्ति एवं
चन्द्रमण्डलं प्राप्य परावृत्तास्ते दूरत्वदोषात्
पृथिवीमयत्तरूपा मिव चन्द्रमण्डलगतां पश्यन्ति
स एव चन्द्रे कलङ्क इत्युपचर्यते । इति
तट्टीका ॥ यन्मरोगस्य औषधविशेषः । यथा,
“स्यादसेन समं हेम मौक्तिकं द्विगुणं भवेत् ।
गन्धकस्तु समस्तेन रसपादस्तु टङ्कयः ॥
सर्वं तद्भोजनं कृत्वा काञ्चिकेन विशेषयेत् ।
भाण्डे लवणपूर्णेऽथ पचेद् यामचतुष्टयम् ।
मृगाङ्कसंज्ञको ज्ञेयो रोगराजनिघ्नतनः ॥”
अपि च ।

‘रसस्य भस्मनो हेम पिष्टीकस्य प्रयोजयेत् ।
गुञ्जाचतुष्टयश्चाप्यमरिचैर्भक्षयेन्नरः ॥’

इति मधुमती ॥

(एतन्नामकौषधान्तरं यथा,—

“रसभस्म हेमभस्म तुल्यं गुञ्जाद्वयं द्वयम् ।
दोषं बुद्धानुपानेन मृगाङ्कोऽयं क्षयापहः ॥”*)
इति वेदकरसेन्द्रसारसंग्रहे यक्ष्माधिकारे ॥

मृगाजीवः, पुं, (मृगोः आजीवतीति । जीव् +
अच् ।) याघ्रः । इत्यमरः । २ । १० । २१ ॥

मृगाखजा, स्त्री, (मृगाखात् जायते इति ॥
जन् + डः + स्त्रियां टाप् ।) कस्तूरी । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (तथास्या विषयः ।

“एतेः समस्तैर्हिपलप्रमाणे-

रालोच्य सर्वं विधिना विपक्षम् ।

कर्पूरकाश्मीरमृगाखजानां

चूर्णोक्तानां त्रिपलप्रमाणम् ॥”

इति भैषज्यधन्वन्तरौ वातरोगे मध्यमनारायण-
तैले ॥)

मृगात्, [ट्] पुं, स्त्री, (मृगान् अतीति । अट् +
क्तिप् ।) याघ्रः । इति केचित् ॥

मृगादनः, पुं, (अतीति । अट् + ल्युः । मृगस्य
अदनः ।) क्षुद्रयाघ्रः । तत्पठ्यायः । तरङ्गः २ ।
इत्यमरः । २ । ५ । १२ ॥ तर्ङ्गः ३ तरङ्गः ४ तर-
ङ्गकः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ दृष्टत्सुकुरा-
कारे लघ्वरेखाचित्रे नेकडा इति ख्यातिः । इति
भरतः ॥ चीता इति ख्यातिः । इत्यच्युतः ॥

मृगादनी, स्त्री, (मृगैरदयते मुच्यतेऽसौ इति ॥
अट् + कर्मणि ल्युट् + स्त्रियां ङीष् ।) इन्द्र-
वारुणी । सहदेवी । मृगेऽन्वारुः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथा,—

“श्रीरौषध महातिक्ता जरातुम्बी मृगादनी ।”
इति गोविन्दविशारदकृतभैषज्यरत्नावलाम्

कुलचिकित्सायाम् ।) क्षुद्रयाघ्री च ॥
मृगान्तकः, पुं, (मृगाणां अन्तकः नाशकः ।)

चित्रयाघ्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

मृगरातिः, पुं, (मृगाणां अरातिः ।) कुकुरः ।
इति शब्दमाला ॥ मृगघञुः । यथा,—

“मार्गं मार्गं मृगयति मृगरातिरामे विरामे
शोकं शोकं गतवति गते लज्जगे लज्जगेन ॥”

इति महानाटकम् ॥